

slag vedtages, som de to ærede Medlemmer her har stillet, det da ikke skal faa nogen Virkning i Retning af, at Landboerne lader sig animere, fordi de faar et større Tilskud, til at forøge en Produktion, der absolut ikke er rentabel. Jeg vil anbefale alle ærede Medlemmer, der ønsker, at vi skal komme ned med Udgifterne, at stemme imod Ændringsforslaget.

Hauch: Den højtærede Landbrugsminister maa ikke glemme, at der her er Tale om en Ændring af en bestaaende Lov, som giver Anledning til Ændring af Bevillingen paa Finansloven. Det, jeg har foreholdt den højtærede Minister, er, at naar man skulde skride til Ændringer i bestaaende Love, var det inkonsekvent at gøre det isoleret for Landbrugets Vedkommende og ikke tillige for de andre Erhvervs Vedkommende. Jeg maa gøre den højtærede Minister og det Parti, han slutter sig til, opmærksom paa, at Landbrugets Bevillinger netop til Dyrskuer og de Formaal, man her vil nedsætte Bevillingen til, gentagne Gange er skaarret ned. Han behøver kun at tage Loven af 1912 for at se det fuldkommen klart. Det er ikke mere end 2—3 Aar siden, der skete Nedsættelser med ret klækkelige Beløb, og naar man nu staar i en ret vanskelig Situation, er det stadig Landbrugets Bevillinger, der skal skæres ned. Det forekommer mig, at den højtærede Minister med hele den Politik, han fører paa dette Omraade, er en ejendommelig Repræsentant i Spidsen for det Erhverv, hvis Interesser han er sat til at pleje. Den højtærede Minister giver mig Anledning til at gøre disse Bemærkninger ved hele den Maade, han tager Spørgsmaalet paa.

Den højtærede Minister spurgte mig i Gaar, jeg ved ikke hvor mange Gange, en 4 eller 5 Gange, i stigende Beundring for sin egen Opfindsomhed, om, hvad jeg vilde foreslaa med Hensyn til Nedsækninger paa de andre Budgetter. Jeg vil sige til den højtærede Minister og til den høje Regering i det hele, at det er en mærkelig trekantet Opfattelse, man har i Regeringen, naar man taler om, hvem der skal foreslaa Nedsættelser i en vanskelig økonomisk Tid. Det er dog den høje Regering, der her maa tage Initiativet. Det er, som om den høje Regering endnu tænker sig i Oppositionens Sted, hvor man siger til de andre, at det er dem, der skal stille Forslag. Man bør dog ikke glemme, hvorledes Situationen er, og drage Konsekvensen deraf. Det er fuldkommen bagvendt at sige til Oppositionen, saa snart der er Tale om Nedsættelser, hvad

enten det nu er paa bestaaende Love eller paa Finansloven: Kom med Forslag. Hvad har vi den høje Regering til, dersom det ikke er til at komme med Forslag i den vanskelige Situation, som vi alle befinder os i? Derpaa svarede den højtærede Minister ikke i Gaar, men da den højtærede Minister atter i Dag hentydede til dette Forhold, skal jeg tillade mig at sige forskellige Ting til den højtærede Minister. Jeg vil f. Eks. henstille til ham, at han inden han gav sig til at drøfte Spørgsmaalet om en Nedsættelse af de Smaapenge, her er Tale om, paa en bestaaende Lov for Landbruget, der kun kan virke irriterende, først talte f. Eks. med den højtærede Undervisningsminister, som vi har den Ære at have her i Salen. Jeg tror, at der paa forskellige Love under dette Ministerium vil være Mulighed for en Nedsættelse. Jeg vil ogsaa gerne sige til den højtærede Minister: Tal med den højtærede Socialminister om saadanne Spørgsmaal som dem, der staar i Forbindelse med Arbejdsløshedslovgivningen. Det forekommer mig, at der er noget komisk fra den høje Regerings Side i hele denne Situation. Naar man argumenterer med Nedsækning her paa Grund af Kronens Stigning fra 60 til 100, maa den Betragtning dog ogsaa kunne gøres gældende overfor alle de andre Spørgsmaal. Og maa jeg, for nu at holde mig til den højtærede Socialminister, som desværre ikke er til Stede, tilføje — for at Landbrugsministeren ikke skal paastaa, at han slét ingen Direktiver har faaet; det var dem, han var ude at lyse efter i Gaar —: Tal med Socialministeren om saadant noget som dette, som Ministeren har foreslaaet, at forhøje Arbejdsløshedsunderstøttelsen fra to Trediedele til hel og fra Halvdelen til to Trediedele henholdsvis for Forsørgere og Ikke-Forsørgere, oven i Købet mod det Flertal, der sidder i det saakaldte C-Nævn. Det drejer sig her om Beløb, der i enkelte Maaneder endogsaa er gaaet op til 400 000 Kr. og derover. Naar den høje Regering er inde paa disse Sparebestræbelser — det er i og for sig ganske fortræffeligt —, vil jeg spørge den: Hvorfor skal det være alene paa dette Omraade? Tag hele Sagen op til en alvorlig Overvejelse! Sig til Socialministeren, at han paa sit Omraade foretager de Indskrænkninger, som Kronestigningen gør ønskelige i det foreliggende Tilfælde! Tal med den højtærede Undervisningsminister om de Lovforslag, som det kunde være naturligt for Undervisningsministeren at fremsætte i Anledning af, at Kronen er steget fra 60 til 100! Saa kan vi igen tales ved om de Smaa-